KOMPOT

POZNÁVÁNÍ EVROPY

Zájezd do Nizozemí

ŠKOLA V BARVÁCH

Den s kuřetem a barevný den

VERŠE A RÝMY

Básně s jarní tématikou

číslo 4
2022/2023

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

KOMPOT

ÚVODNÍK

Milí učitelé, studenti a vážení čtenáři,

máme tu další číslo Kompotu! Ani jsme se pořádně nerozkoukali a je tady duben, ačkoliv tomu počasí moc nenasvědčuje. I tak věřím, že jste si všichni velikonoční prázdniny náležitě užili a do školy se vracíte odpočatí a v dobré náladě. A na co se v tomto čísle můžete těšit? Za posledních pár týdnů se toho hodně událo, proběhl zájezd do Nizozemska, uspořádal se Den s kuřetem nebo jsme vůbec poprvé měli Barevný den. Tohle vše a mnohem víc na vás čeká v tomto čísle spolu s již tradičními komiksy, básněmi, návody a křížovkami.

Kamila Potůčková

REDAKCE

Prima A: Bláhová Kamila, Janeba Nela, Prchlíková Sára, Do Tram Bao Anh
Sekunda A: Bártová Barbora, Kholl Matěj, Kubešová Ada, Michálková Barbora, Velíšková Johana
Tercie A: Hnětynková Alena, Krátká Linda, Osičková Eva, Pavlíčková Zlata
Kvarta A: Potůčková Kamila, Vlčková Veronika
Kvinta A: Formanová Alice (ΔLI)
obálka: Vlčková Veronika
grafika, komiks: Formanová Alice (ΔLI)

OBSAH

Zprávy ze žákovského parlamentu	3
Zájezd do Nizozemska	4
Derniéra na Dvoračkách	5
Lyžařský kurz sexty A	6
Softballové vítězství v Barceloně	7
Schované diamanty v médiích – díl čtvrtý: Originalita na plátně i ve scénáři (Kocour v botách: Poslední přání)	8
Pod tlakem 6	9
Báseň – Jarní zpěv	11
Báseň – Jaro	11
Jak na kresbu – Jak vytvořit rozpoznatelné postavy?	11
Návod na origami – želva	13
Křížovka – kaktusy	14
Komiks	15

redakce v barvách kuřete; foto: pí Čecháková

ZPRÁVY ZE ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU

Milí čtenáři a čtenářky,

opět Vám přináším zprávy z nedávného zasedání žákovského parlamentu, který proběhl 24. března. Můžeme tedy hned jít na to!

30. 3. Den s kuřetem – V tento den se u nás ve škole konala charitativní sbírka Pomozte dětem. Doporučeno bylo přijít v kuřecích barvách (žlutá, oranžová nebo bílá).

31. 3. Pestrobarevné Velikonoce – Každá třída zvolila svou jednu veselou barvu oblečení, ve které by měla přijít. Takhle jsme si chtěli ve škole trochu zpestřit předvelikonoční čas.

31.3. Noc s Andersenem– 5.A si jako obvykle připravila akci pro 1.A s názvem Noc s Andersenem. Podstata akce spočívá v tom, že obě třídy přespí ve škole a užiji si zábavný večer.

6.-10. 4.Velikonoční prázdniny

5. 4. Akce Uklidme svět – Tradiční akce Uklidme svět letos slaví 30 let. Každá třída má přidělen svůj „kousek světa", který uklízí.

3. – 5. 4. Maturitní písemné práce - To pro nás znamená, že bude vypnuté zvonění a nebudeme moct jít do 3. patra.

14. 4. Hromadné fotografování k 30. výročí gymnázia – Na hřišti na Xaverově se bude konat celoškolní fotografování k příležitosti 30. výročí založení našeho gymnázia. Jako návrh pro fotografii byl vybrán narozeninový dort v barvách trikolory.

17. a 18. 4. ředitelské volno – Tyto dva dny budou u nás ve škole přijímací zkoušky, což pro nás znamená, že nepůjdeme do školy. Pro naše profesorky a profesory to však neplatí.

18. 4. - I přestože my, studenti, budeme mít ředitelské volno, v tento den naše paní profesorky a profesoři budou mít pedagogickou radu, a ještě k tomu budou od 17:30 třídní schůzky.

19. 4. fotografování tříd – Pár dní potom, co bude zvláštní hromadné fotografování, nás čeká jako obvykle i fotografování tříd.

28. 4. poslední zvonění – Těšit se můžeme taky na letošní poslední zvonění oktavánů. Zatím nám nic neprozradili, ale stejně se už nemůžeme dočkat.

To by bylo vše. O některých událostech se můžete víc dozvědět na dalších stránkách.

Linda Krátka

ZÁJEZD DO NIZOZEMSKA

Pátek 24.3.

První den jsme strávili v hlavním městě Nizozemska – Amsterdamu (též přezdívaném Benátky severu). Město jsme si prošli a navštívili jsme Muzeum diamantů a plovoucí květinový trh. Během plavby na vyhlídkové lodi jsme měli možnost vidět spoustu dalších významných památek, jako je dům Anny Frankové.

Sobota 25.3.

Dopoledne nás čekala prohlídka města Rotterdamu a návštěva věže Euromast. Odpoledne jsme zavítali do Delft, města zrodu delftské malířské školy, kde nás čekala prohlídka historického centra a chrámu Oude Kerk s hrobem Jana Vermera.

Neděle 26.3.

V neděli nás čekala návštěva města Den Haag, sídla vlády a velvyslanectví. V tento den jsme také navštívili největší květinovou zahradu Evropy – Keukenhof.

Pondělí 27.3.

Po snídani jsme sbalili kufry a jeli do největšího skanzenu v Beneluxu – Zaanse Schans, kde se nachází tradiční dřevěné domky a větrné mlýny. Cestou do městečka Naarden jsme se ještě zastavili v sýrárně, kde jsme se dozvěděli něco více o přípravě sýru gouda a výrobě dřeváků.

Kamila Potůčková

DERNIÉRA NA DVORAČKÁCH

Čekali jsme, a dočkali jsme se! Máme tu čest být poslední třídou, která svůj lyžařský kurz absolvovala na Dvoračkách.

Autobus zaplněný zavazadly a atmosférou, která svědčila o tom, že se všichni už nemohou dočkat lyžování a zimních radovánek, vyjel v neděli 5. 3. směr Krkonoše na náš první společný lyžařský kurz. Účelem tohoto kurzu bylo nejen se zlepšit v lyžování, ale taky se lépe poznat a stmelit náš třídní kolektiv. V Rokytnici nad Jizerou jsme naložili lyže a zavazadla do auta jedoucího na Dvoračky. Před konečným cílem nás ještě čekal čtyřkilometrový výšlap do kopce, který se zpočátku nezdál až tak náročný. Jak jsme se ale čím dál více potili a teplota kolem nás klesala, museli jsme vynaložit větší množství sil. Nakonec jsme ale všichni dorazili k chatě. Po vybalení a výtečném obědě nás čekalo rozřazení do skupin podle našich lyžařských schopností.

Ráno se po bohaté snídani v podobě švédských stolů vydaly 1. a 2. skupina na sjezdovky do Rokytnice nad Jizerou, zatímco 3. skupina trénovala lyžování pod Dvoračkami. Nikdo se ale necítil jako ryba ve vodě. Lyžování v mlze a vánici, zatímco vás studený vichr a sníh bije do očí a vy nevidíte víc než na dva metry, zkrátka příjemné není. Odpoledne jsme většinou trávili na běžkách. Někteří na těchto úzkých lyžích stáli poprvé, ale po pár pádech a modřinách tomu všichni přišli na kloub. Třetí den jsme měli odpočinkový půlden, který ale neznamenal relaxaci, nýbrž zimní hry jako koulování či stavění sněhuláka a iglú, do kterého se nás mimochodem nakonec vešlo až třináct. Odpoledne jsme vyrazili na běžky. Kam jsme šli? Až do samotného Harrachova, kde nás čekal krátký rozchod a pak cesta zpět přes Ručičky. Lyžařský výcvik jsme zakončili závodem ve slalomu a dále závodem v běhu na lyžích.

Rády bychom také zmínily večerní hry a aktivity připravené našimi instruktory. Hádali jsme různá česká přísloví podle obrázků a taky jsme měli možnost zahrát si hru SMS, která se stala nezapomenutelnou aktivitou. Ve skupině jsme měli vymyslet a napsat zprávu o lyžařském kurzu a následně ji běžet napsat na tabuli. Museli jsme se střídat, protože každý ve skupině vlastnil jiný výběr znaků a písmen. Hráli jsme také hru Limeriky, kdy jsme museli najít instruktory umístěnou básničku, naučit se ji a pak ji bez chyby zarecitovat jednomu z profesorů. Velmi oblíbená byla i hra Hádej kdo, kdy se s námi zabavili i profesoři. Nejzábavnější činností byly asi závěrečné dramatické scénky s tématem zimních pohádek, které byly následně oceněny Oscary.

foto: pí Dvořáková

Myslíme si, že za zmínku stojí jedna trochu nepříjemná, ale hlavně legrační situace. Jeden pokoj totiž zažil i návštěvu myší, které vycítily zbytky svačiny a následně se chytily do myší pastičky. Mrtvou myš musel nakonec odnést pan profesor Kubišta, jelikož obyvatelky pokoje číslo 6 byly vystrašené až k smrti.

Počasí jsme sice měli výrazně horší než třída před námi a sluníčka jsme se dočkali až poslední den, ale stejně jsme poznali a spatřili nádhernou část KRNAP. V květnu se bohužel bude chata Dvoračky bourat, a tak náš lyžařský kurz uzavřel historii této chaty založené už v roce 1707. Ten týden uběhl jako voda a myslíme, že většině z nás se po sobotních závodech ani nechtělo jet domů, ale bohužel… Lyžák jsme si všichni užili a moc děkujeme všem profesorům, kteří zde s námi pobyli, připravili pro nás zábavný program a vydrželi to s námi, i když to občas nebylo úplně jednoduché.

Linda Krátka, Zlata Pavlíčková

LYŽAŘSKÝ KURZ SEXTY A

Celý rok se naše třída nedočkavě těšila na lyžařský kurz, o který jsme málem přišli kvůli covidu. Naštěstí se tak nestalo a mohli jsme společně s 6. B v březnu vyrazit do Rakouska. Náročnou jízdu většina z nás prospala, ale ta nejtěžší část nás teprve čekala, a to byla cesta na vrchol k určenému cíli…

Potom, co náš autobus zastavil ve středisku Tauplitzalm a my zdolali kilometrový výšlap až k naší chatě, nás už ten den čekalo pouze rozřazení do skupin. Postavili jsme se nahoru na sjezdovku a dostali instrukce. Měli jsme po jednom sjet, aby nás mohli učitelé zhodnotit, poté si poslechnout jejich verdikt a následně zpátky vyjet nahoru kotvou. Jeden by řekl, že to není žádná věda… ale více jak polovině naší skupiny se to nepovedlo splnit. Momentálně si asi říkáte, že se vyskytl háček někde na svahu, ale… nebylo tomu tak. Většině lidí totiž nedošlo, že musí po cestě zastavit u profesorů, aby si vyslechli výsledek. A tak to skončilo tím, že zpátky nahoru vyjeli se slovy: „Kdy se vlastně dozvíme, do jaké skupiny nás zařadili?“ Naštěstí po druhém zopakování instrukcí a zdůraznění mezizastávky u učitelů se to všem už povedlo.

Další dny nás už jen čekalo nekonečné lyžování, dobré snídaně a společné večerní programy, které jsme si vymýšleli sami. V jedné z her se přišlo na otázku, zdali má pan profesor Rampír vlasy, či ne. Došlo se k závěru, že záleží na domluvě. Také jsme se dozvěděli, že naše třídní učitelka – paní Kejmarová, má zbrojní průkaz. Kdo by to byl čekal?

Lyžování ve středisku bylo podařené a myslím, že si to všechny skupiny náramně užily. Po cestách lanovkou padly různé hitovky nebo se vedly i konverzace o chybějícím pudinku v jídelníčku… Ještě před lyžařským kurzem padly nějaké sázky a ty se zde musely splnit. Do běhu kolem chaty jen ve spodním prádle se některým sice nechtělo, ale sázka byla sázka… A co by to bylo za kurz, kdyby se neobjevili i dobrovolníci? Nakonec někteří z nás celé pětidenní lyžování zakončili poslední jízdou nahoře bez trika.

Kdybychom tedy měly náš lyžařský kurz shrnout jedním slovem, řekly bychom, že byl prostě: *LEGENDÁRNÍ.*

Za sextu A Magdaléna Pokorná a Eliška Kotalová

foto: Magdaléna Pokorná, 6.A

SOFTBALLOVÉ VÍTĚZSTVÍ V BARCELONĚ

V týdnu 7.-13. 3. jsem jela v rámci projektu Fun&Play, jehož hlavním cílem je propojit zábavu a hru, do Barcelony na Catalunya Baseball&Softball Week U18. Byly jsme rozděleny do 2 týmů, jeden byl složen z hráček 13-14 let a druhý z hráček ve věku 15-16 let.

Hned první den jsme se utkaly s domácí Catalunyou, kterou jsme naštěstí s přehledem porazily. Druhý den jsme se postavily týmu z Nizozemska, nad kterým jsme s náskokem 15 bodů ve čtvrté směně také vyhrály. Také na nás hned ráno čekal reprezentační výběr U18 Německa. Sice s většími obtížemi, ale naštěstí jsme si odnesly zaslouženou výhru, ovládly naši tabulku a postoupily do semifinále.

V semifinále jsme se utkaly opět s reprezentačním výběrem U18, tentokrát ale z Ukrajiny. Z tohoto zápasu jsme odnesly naši další výhru a postoupily jsme do finále. Vypadalo to, že v boji o první místo se setkáme s naší mladší částí týmu, naneštěstí v semifinále podlehly Německu a my se tedy mohly znovu těšit na zápas s nimi.

U18
Tým složen z hráčů/hráček do 18 let (včetně těch, kterým bylo/bude 18 tento rok).

Finále nebylo vůbec jednoduché. Postavily se nejsilnější sestavy a myslím, že bylo na co se koukat. Naše fanouškovská část rodičů a mladších holek nám vytvořila skvělou atmosféru a my vzaly za naši povinnost to pro ně vyhrát. To se také povedlo a odvezly jsme si domů zlato. Náš mladší tým v boji o bronz porazil Ukrajinu a odešly s medailí také.

Musím uznat, že to pro mě byla výborná zkušenost. S holkami jsme vytvořily skvělou partu a atmosféru. Poznala jsem také díky tomuto projektu krásy Barcelony, jelikož, jak jsem zmiňovala na začátku, hlavním úkolem bylo si vše maximálně užít a odejít s pocitem, že jsem odvedla dobrý výkon.

Aneta Deckerová, kvinta A

SCHOVANÉ DIAMANTY V MÉDIÍCH – DÍL ČTVRTÝ: ORIGINALITA NA PLÁTNĚ I VE SCÉNÁŘI (KOCOUR V BOTÁCH POSLEDNÍ PŘÁNÍ)

Spousta lidí si myslí, že masterpiece od Dreamworks již známe v podobě Shreka. Ovšem nový film, zasazený do stejného světa jako Shrek, si troufá se této domněnce postavit.

O Kocourovi v botách jsme již slyšeli. Dreamworks se ale po dlouhé dekádě rozhodlo vydat pokračování, které nám představilo revoluční styl animace, nové postavy s hlubokými příběhy a děj, který osloví jak malé, tak i dospělé.

Kocour v botách: Poslední přání je jedním z nejlépe hodnocených filmů za tento rok. Jak toho ale dosáhl?

Už v minulém dílu jsem chválila originální animaci snímku *Pinocchio Guillerma del Tora*, a tvůrci se v roce 2023 rozhodli v tomto fenoménu pokračovat. Nový Kocour v botách byl vytvořen pomocí 3D animace, která je často prolínána prvky z klasické 2D nebo snížením snímkové frekvence (FPS), což dodává filmu živý, akční a zcela neočekávaný dojem.

Následující text obsahuje minimální spoilery k filmu Kocour v botách: Poslední přání

Setkáváme se starými známými, jako je samozřejmě Kocour v botách, ale vrací se i jeho společnice z minulého dílu Čiči Tlapička. Oba v novém světle po dlouhém odloučení s mnoha novými zkušenostmi.

Kocour se dozvídá, že už kvůli své neopatrnosti ztratil osm ze svých mocných devíti životů. Ztrácí naději ve svou schopnost nadále reprezentovat známou legendu. Je mu tudíž doporučeno vzdát se veškerého riskování a nalézá úkryt u Mama Luny, která se stará o spoustu koček. Jednoho dne se Kocour dozví o kouzelné mapě, která má nálezce dovést k Hvězdě přání a splnit mu jeho největší touhu.

Po spoustě hádek a výčitek se do týmu Kocoura přidá i Čiči. Vezmou s sebou i malého pejska, který byl ve svém životě mnohokrát v úzkých, přesto se stále usmívá.

Tuto mapu nechtějí jen oni, musí ji tedy ukrást. Schovává se u velkého sběratele Jacka Hornera, který se stane jednou z negativních postav tohoto filmu. Na mapu si ovšem brousí zuby i Zlatovláska se svou medvědí rodinou. Tím začíná hon za Hvězdou přání, doprovázený nekonečným přetahováním o kouzelnou mapu.

Celou dobu je Kocour sledován. Už předtím mu tato postava vyhrožovala, ale trvá, než se nám dotyčný doslova představí.

„*Smrt*. A nemyslím to metaforicky, nebo rétoricky, nebo poeticky, nebo teoreticky, nebo jakýmkoli jiným vznešeným slovem. *Jsem Smrt, doslova*.“

Kocourovi šlape Smrt na paty v podobě obrovského bílého vlka s červenýma očima a straší našeho hrdinu pomalou melodií, kterou vždy v jeho blízkosti píská.

Kocour má totiž v plánu využít Hvězdu přání k získání svých osmi kočičích životů, které dosud lehkomyslně ztratil.

Tento film je nadmíru působivý. Velké množství lidí se do kin vydává s očekáváním odlehčené pohádky, dostane ovšem nejen impresivní vizuál animace, ale i krásný příběh s rozmanitými postavami, který originální anekdoty pouze doprovází.

ALI

POD TLAKEM 6

V minulých dílech: Oldřich s Žanetou jsou dlouholetí přátelé, kteří se jednoho dne seznámí s Heidy, poloupírkou, a Floriánem, kozodlakem, oba jsou magičtí tvorové. Společně se pokoušejí získat zpět kouzelný deštník, kterého se nešťastnou náhodou zmocnil zlý Ctizrad. Žaneta zjistí, že má mimořádný talent a získá magické schopnosti a vědomosti, což jí Oldřich závidí. V minulém díle se k výpravě přidal loupežník Dařbuján, který jim má pomoci nepřítele porazit.

Slunce pražilo, jako by z nich snad chtělo vysušit duši. Úmorná cesta do kopce se z odhadovaných pár hodin protáhla aspoň dvojnásobně, protože přátelé, zejména ti lidští, měli co dělat s dechem. A k tomu všemu ještě museli poslouchat Dařbujánovo komandování.

„Pohněte kostrou!“ hulákal na celé kolo, kdykoli zjistil, že má před nimi pětimetrový náskok.

„Myslel jsem si všechno, ale rozhodně jsem nečekal, že se z vás vyklubou takoví slimejši!“ Jeden by řekl, že jeho zakulacená postava mu znemožní rychlý pohyb, ale bylo to právě naopak. Jeho kondice předčila schopnosti každého z nich.

„Přestávku…“ sténal Oldřich. „Navrhuji okamžitou přestávku…“ Žaneta se s hlasitým funěním plahočila za ním. Nohy ani necítila a v krku měla takové sucho, že kdyby po cestě potkali bahnitou loužičku, bez mrknutí oka by ji celou do dna vypila.

Heidy se ulehčeně posadila na větší černý kámen povalující se podél cesty. I když ne tolik jako Oldřich s Žanetou, přestávku vážně potřebovala. Uvědomovala si, že pokud se hned nezastaví, srdce jí vyskočí z hrudi, jak bilo rychle. „Jestli si z nás ten skrček jenom střílí,“ odmlčela se, aby stihla popadnout dech, „tak ho vlastnoručně uškrtím.“

„To nebude třeba,“ spustil zvesela Dařbuján, který se zčistajasna objevil za upírčinými zády. Jak se tam tak rychle dostal? „Vrchol Myší sopky je odsud už jenom kousek.“

Prozradil jim, že ví, kde obávaný Ctizrad sídlí – v nitru Myší sopky, která se nacházela jižně od jeho rodného lesa, kde loupil. Slíbil jim, že je na to místo doprovodí – prý to tam zná jako své boty – a oni s jeho návrhem nadšeně souhlasili. Jenže to ještě netušili, jak obtížný výstup na tento nemalý kopec bude. Navíc je Dařbuján neustále provokoval svými rádoby povzbudivými výroky, které v nich ještě rozdmýchávaly planoucí vztek.

Florián se nemohoucně svalil vedle svých druhů. Ani však nestihl pořádně vydechnout, když Dařbuján zavelel: „Pohněte sebou! Snad tam nechcete dorazit za tmy?!“

„Za tmy by aspoň nebylo takové vedro,“ vydechnul kozodlak a pokoušel si dlaní nahnat studený vzduch do tváří.

„Vážně bychom měli jít.“ Přestože ji nohy neuvěřitelně bolely, přinutila se Heidy rázně postavit. „Jestli Ctizrad něco chystá, každá chvíle, kdy má v moci magický deštník, je riskantní.“

„Já se odsud nehnu,“ oznámil jim Florián tlumeně, hledě přitom do země. Pak ale zaslechl, že odcházejí i Oldřich se Žanetou, zvedl obličej a křikl vyčítavě: „Hej – počkejte!“

Dařbuján vesele poskočil a utíkal napřed, aby si před nimi udržel náskok.

S pocitem naprostého vyčerpání dorazili na vrchol kopce. Výhled rozostřoval teplý vzduch a na obloze stále ani mrak. Jenže co také scházelo, byl kráter sopky.

„A?“ zakrákorala vyprahlá Heidy. „Vodils nás za nos, že jo!“ Podrážděně se na něj zamračila.

„Ne!“ vyštěkla Žaneta a vzteky přímo vřela. „Loupežníku jeden loupežnická!“

Oldřich se chvíli zoufale smál, ale když ho dívky zpražily přísným pohledem, pochopil, že humor opravdu není na místě. Florián se ani nepokoušel zakrýt své hluboké zklamání, když se rozhlížel kolem, jako by se snad chybějící kráter mohl někde jen tak náhle zjevit.

Dařbuján si dlaněmi zakryl obličej, takže jeho emoce zůstaly skryty. Pak je však odtáhl a vykřikl: „Vy hlupáci! Nikdy jste neslyšeli o Myší sopce?!“ Nikdo ani nepípl a loupežník si dlouze povzdychl. „Proč se asi jmenuje Myší?! No protože kráter, nebo spíš díra, je podobná té myší!“ Všichni na něj upřeli své vyjevené tváře. Nic už neříkal a jenom ukázal na zem, kde z díry, která se skutečně podobala té myší, vytékal maličký pramínek žhavé lávy.

Poradil jim, aby si stoupli do kruhu a chytili se za ruce. Sám se postavil k nim a pomalu odříkal podivné zaklínadlo. Pokud byste se ho jen pokusili zopakovat, nejspíš byste si zlámali jazyky. Začaly se dít podivné věci. Vše se otáčelo v jedné velké spirále. Až na Dařbujána všichni podlehli prvotní panice, když se začali pomalu scvrkávat až do velikosti žaludu, ale loupežníkova jistota jim dodala jakýsi bezhlavý klid. Postupně se přesouvali do nitra sopky.

text: Eva Osičková
ilustrace: Barbora Michálková

BÁSEŇ – JARNÍ ZPĚV

Zpěv a švitoření ptáků,
jarní píseň o lásce
budí mě znovu
z náročného spánku.
Všude kolem mě déšť, sníh,
ale v mém srdci slunce
tak nádherně jiskřící
jako svit očí tvých.
Přes nachové nebe
letí hejno ptáků,
zářící slunce zahalené do oblaků,
já vzpomínám jen na tebe.

Zlata Pavlíčková

BÁSEŇ – JARO

Když se vzbudíme,
slunce na obloze uvidíme.
Jarní vánek na nás fouká
a na procházku jít každý kouká.

Vajíčka jsou barevná jak duha
a beránek je velikonoční zásada druhá.
Říkám jim, že jaro už je za dveřmi,
ale oni mi pořád nevěří a nevěří.

Nela Janeba

JAK NA KRESBU – JAK VYTVOŘIT JEDINEČNÉ POSTAVY?

Zahrajeme si takovou hru. Já vám ukážu různé předměty a vy mi řeknete, ke které slavné postavě patří. Tak schválně…

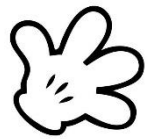

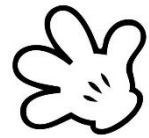

Jsem si jistá, že máte jasno, ale pro jistotu, takhle vypadá řešení.

Důvod, proč stačí jenom jeden pár rukavic, jedny šaty, nebo kousek kožešiny, abyste poznali postavu, mnoho umělců a designérů moc dobře zná. Všechny tyto předměty jsou atributy. Jsou sice běžné, ale mají jistou jedinečnost, která nám pomůže neomylně identifikovat postavu, nebo dokonce i reálnou osobu, každý máme přeci nějaký svůj styl, ne?

Atributy jsou při návrhu postav nesmírně důležité, a ještě důležitější při stylizované kresbě. Ovšem nic se nesmí přehánět, tak jich zas nevytvořte moc. Nejdůležitější je být originální a atributů se držet, tedy nevytrousit je cestou, například při změně prostředí, nebo situace. Tady se nabízí otázka. „Co když se atribut do příležitosti prostě nehodí?" a odpověď je jasná.

Podívejte se, jak jsem problematiku vyřešila já. Na obrázku je vidět postava ve svém běžném oblečení a vedle v šatech. Všimněte si, že kromě stejné barevné palety jsem se ujistila, aby měla konzistentní stavbu těla, proporce, ale také aby měla atributy, které se při žádné situaci nezmění (jizvy, vlasy, fialové oči, tetování…). Všechny tyhle poznávací znaky pomohou nejen k docílení neomylného rozpoznání postavy, ale také mi dovolují drobné anatomické nesrovnalosti. A když už mluvíme o anatomii, další podstatná věc při designu postav jsou siluety.

Někdy loni jsem vám objasnila tvaromluvu a letos přiblížila anatomii. Oba tyto obory jsou důležité k tvorbě jedinečné siluety. Vezměte si své postavy a vybarvěte je černě tak, aby byly vidět pouze siluety. I v tomhle případě byste měli neomylně rozpoznat, kdo je kdo. Předvedu:

Tohle jsou tři moje postavy. Všimněte si rozdílů ve výšce, anatomii a oblečení, díky tomu všemu získáme originální siluety. Pokud rozpoznatelní nejsou, zkuste přidat objem pomocí oblečení, nebo změnit proporce.

Na úplný závěr vám zadám úkol. Navrhněte si postavy pasující do vašeho oblíbeného filmu, seriálu, nebo knihy. Dejte jim atributy, originální barevnou paletu a úžasnou siluetu. A hlavně se bavte.

Barbora Michálková

NÁVOD NA ORIGAMI – ŽELVA

Vítám vás u nyní už čtvrtého dílu návodů na origami. Zatím jsme skládali samé tradiční a známé modely, takže dnes si vyzkoušíme něco ne tak známého. Navíc při tvoření této skládanky budete potřebovat nůžky, což u origami není typické.

1. Jak už jsme zvyklí, připravíme si papír ve tvaru čtverce.
2. Přeložíme papír napůl.
3. Nyní přehneme papír tak, aby se pravá dolní špička dotýkala horní.
4. To samé uděláme s levou stranou.
5. Obě dvě špičky přeložíme napůl k nově vzniklé dolní.
6. Vrchní vrstvu přeložíme tak, aby vznikly nožičky.
7. Papír otočíme a vrchní vrstvu dole rozstřihneme. Pozor, spodní vrstva musí zůstat nerozstřihnutá!
8. Obě špičky, které vznikly přeložíme nahoru, stejně jako ve vrchní části.
9. Roh úplně nahoře přeložíme dolů.
10. Poté ho ohneme zpátky, necháme však malý rozestup mezi oba ohyby.
11. Přeložíme doprostřed i levé a pravé rohy, mírně je nadzvedneme, abychom docílili 3D efektu.
12. Nyní už stačí želvičku jenom otočit a máte hotovo!

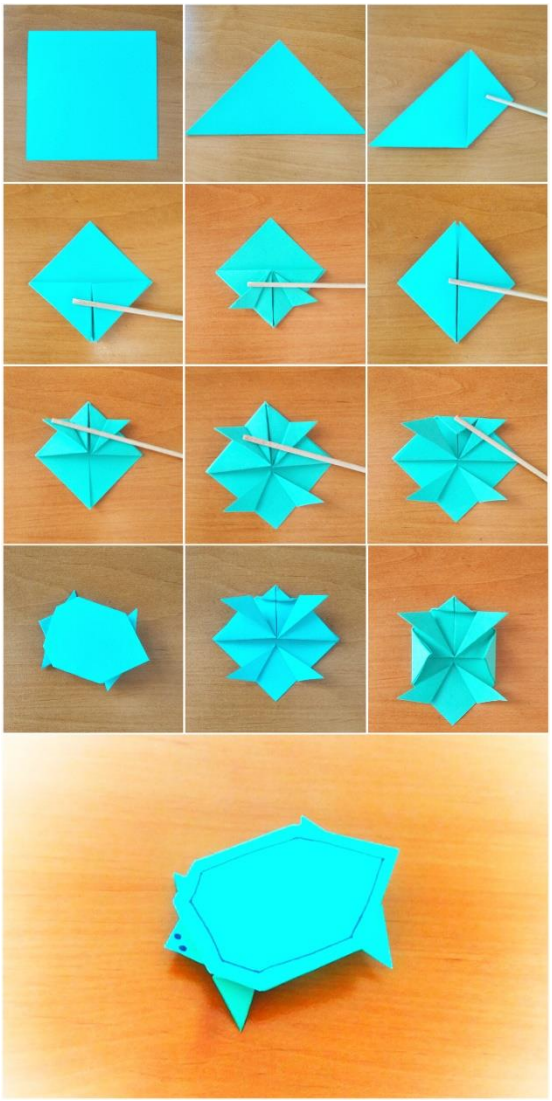

Alena Hnětynková

KŘÍŽOVKA – KAKTUSY

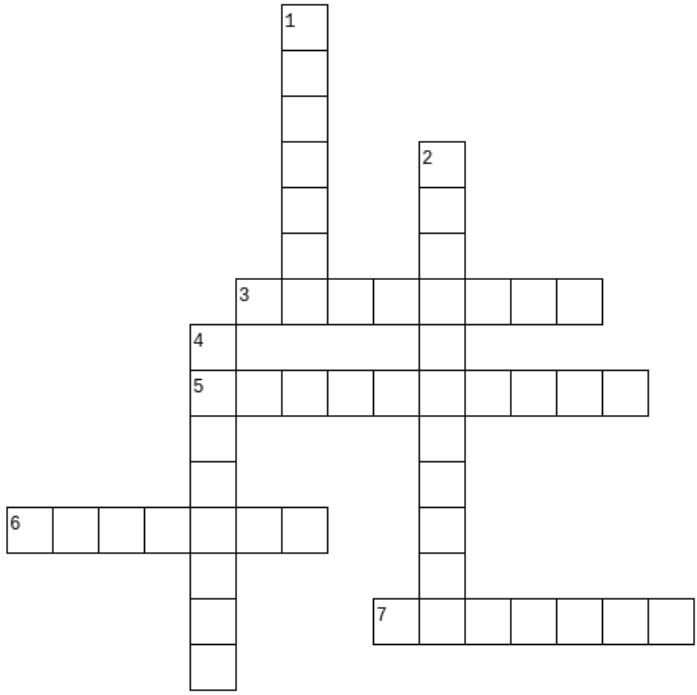

Vodorovně

3. kaktus s listy

5. kaktus rostoucí přes 200 let

6. kaktus s jedlými plody

7. největší kaktus světa

Svisle

1. vysokohorský kaktus

2. nejmenší kaktus světa

4. kaktus bez trnů

Alena Hnětynková

NECHŤ SOUBOJ ZAPOČNE